

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Ἰουστίνου μάρτυρος τοῦ φιλοσόφου καὶ ἐτέρου Ἰουστίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦχος πλ. β'. Ἑωθινὸν Ι'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Κοντάκιον· «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 3 ἀναστάσιμα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ὁ Κύριος ἀνελήφθη» καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν πατέρων· «Ἐκ γαστροῦς ἐτέχθης».

Δόξα τῶν πατέρων· «Τὰς μυστικὰς σήμερον».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν πατέρων· «Τὴν ἐτήσιον μνήμην».

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «Κύριε, τὸ μυστήριον».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα, τῶν πατέρων· «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῶν πατέρων· «Ἀποστολικῶν παραδόσεων». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Κύριε, τῆς οἰκονομίας πληρώσας». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν πατέρων· «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ» καὶ ἡ ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς Ἀναλήψεως εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τῶν πατέρων εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς· τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας», εἶτα τὸ κάθισμα τῶν πατέρων· «Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι». Δόξα, τῶν αὐτῶν· «Τῶν Νικαέων ἡ λαμπρὰ πόλις». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ ἀνελθὼν εἰς οὐρανούς».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς· τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι· «Θεῖω καλυφθεὶς».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια· τὸ Ι' ἀναστάσιμον· «Τιβεριάδος θάλασσα», τῶν πατέρων· «Πατέρων θείων σήμερον» καὶ τῆς ἑορτῆς· «Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε».

Αἶνοι· τὰ 4 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων· «Ὅλην συγκροτήσαντες» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις».

Δόξα τῶν πατέρων· «Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός».

Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων· «Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων· «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμούς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ζ' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Ζ' ἐβδ. Ἰωάννου.

2. ΔΕΥΤΕΡΑ. Νικηφόρου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος.

3. ΤΡΙΤΗ. Λουκιλλιανοῦ μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Πάππου ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας) τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Πάππου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Μάρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.

5. ΠΕΜΠΤΗ. Δωροθέου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Τύρου.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ τῆς Ζ΄ ἐβδομάδος. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως, Ἰλαρίωνος ὁσίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς εἰσόδου, τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς, ἐν δὲ τῷ Ὅρθρῳ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχασάββατον). Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, Θεοδότου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Κοντάκιον· «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς».

Ἑσπερινὸς (ἄνευ εἰσόδου)

Ἑσπέρια: τὰ 3 μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἤχου· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν κεκοιμημένων· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν».

Δόξα «Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι».

Καὶ νῦν· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εὐθύς· «Φῶς ἱλαρὸν» χῦμα καί, ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» τρεῖς ἐκ γ', εἰς ἤχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Εἶτα τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὸ μαρτυρικόν· «Ὁ Σταυρός σου, Κύριε» καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα· «Ἐτίμησας εἰκόνι σου» καί· «Ἴνα μοι τὸ ἀξίωμα», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα· «Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις».

Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ πλ. β'

(τῆς παννυχίδος)· «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» εἰς 4 μετὰ στίχου εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ὥδῃς· «Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς τὸ β'· «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται», εἰς τὸ γ'· «Δόξα Πατρὶ» καὶ εἰς τὸ δ'· «Καὶ νῦν».

Μετὰ τὴν γ' ὥδῃν, τὸ κάθισμα· «Ἀληθῶς ματαιότης». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Παναγία Θεοτόκε».

Μετὰ τὴν ς' ὥδῃν, τὸ κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ ὁ οἶκος· «Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις».

Μετὰ τὴν θ' ὥδῃν, ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον». Εὐθὺς τὸ τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια· «Ὁ βάθει σοφίας». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα».

Εἶτα ἡ ἐκτενής· «Ελέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς» καὶ ἡ ἐκφωνήσις· «Ὅτι ἐλεήμων».

Καὶ εὐθὺς τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω (ᾄρα σελ. 81-82).

Ἀπόλυσις, ἡ συνήθης.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου

Ὅρθρος

Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ «Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα» τετράκις εἰς ἥχον πλ. δ', τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἐξῆς·

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου· «Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τὸ νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Τὰ **νεκρώσιμα εὐλογητάρια** καὶ ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἄνευ ὀνομάτων).

Εἶτα τὸ κάθισμα· «Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ

«Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας».

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανών: ὁ τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχων εἰς μὲν τὰ δύο πρῶτα τροπάρια· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε» καί· «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα· «Ὁ τὰ πάντα ποιήσας». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἶρμος αὐτῆς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ νεκρώσιμον· «Μνήμην τελοῦντες» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

Αἶνοι: τὰ 4 προσόμοια· «Φοβερὸν τὸ τέλος».

Δόξα: «Ὡς ἄνθος μαραίνεται».

Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ πλ. β' ἤχου· «Ἐχων ἀκατάληπτον» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα: «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ».

Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον· «Ὡφθης ἐνδιαίτημα».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι» καὶ τὸ τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκια: «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τὸ νεκρώσιμον· «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Ἀπόστολος, ὁ εἰς κοιμηθέντας· «Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κοιμημένων» (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Ἀποστόλου).

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· «Ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (τὸ ΙΑ' ἐωθινόν).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν τοῦ Σαββάτου· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω».

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν, ψάλλεται τὸ ἐξῆς:

Ἦχος πλ. β΄.

«Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων.

«Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

8. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου³⁰, Καλλιόπης μάρτυρος.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας».

Κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, τὰ 3 τοῦ α΄ ἤχου· «Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν» εἰς 4 καὶ τὰ 5 τοῦ β΄ ἤχου· «Εἶδομεν τὸ φῶς» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε, λαοί, τὴν τρισυπόστατον».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἀγνοοῦντα τὰ ἔθνη, Κύριε» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Γλῶσσαί ποτε συνεχύθησαν».

Ἀπολυτίκιον· τῆς ἑορτῆς· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ» (τρίς).

30. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καταλιμπάνεται. Ὅπου ὅμως ἐορτάζεται, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ μετατίθεται εἰς τὴν 10ην τοῦ μηνὸς καὶ ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Σημείωσις. Ἀπὸ τοῦ Ἀποδείπνου τῆς σήμερον ἐπανέρχεται μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», τὸ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Βασιλεῦ οὐράνιε». Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυχτικοῦ καὶ τῆς Θ' ὥρας.

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ τρισάγιον, ὁ ν' ψαλμὸς, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» καὶ ἡ ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» (τρὶς).

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου».

Εὐαγγέλιον, τὸ Θ' ἐωθινόν· «Οὔσης ὀφίας», μέχρι τοῦ «ἅν τινων κρατῆτε κεκράτηνται» (ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης).

Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς φάλλεται ὁ ν' ψαλμὸς καὶ γίνεται ὁ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Βασιλεῦ οὐράνιε».

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἀμφοτέροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταί» (ἅπαξ).

Ἀφ' ς' ὥδης: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηχοσταρίου.

Καταβασίαι διπλαῖ· «Πόντῳ ἐκάλυψεν» καί· «Θεῖῳ καλυφθεῖς».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τῶν κανόνων κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Εἶτα, αἱ καταβασίαι· «Μὴ τῆς φθορᾶς» καί· «Χαίροις ἄνασσα».

Ἐξαποστειλάρια: τὰ δύο τῆς ἑορτῆς· «Τὸ πανάγιον Πνεῦμα» (δὶς) καὶ·
«Φῶς ὁ Πατὴρ» (ἅπαξ).

Αἵνοι: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Παράδοξα σήμερον» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Βασιλεῦ οὐράνιε».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ
ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα,
καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι,
ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα
τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου
τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ».

Στίχ. «Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου
καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου».

«Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ».

Στίχ. «Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω».

«Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ».

Στίχ. «Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν
τὴν βουλὴν σου πληρώσαι».

«Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. «Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς
καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα».

«Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Στίχ. «Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν δέησιν
τῶν χειλέων αὐτοῦ, οὐκ ἐστέρησας αὐτῷ».

«Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Στίχ. «Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκες
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου».

«Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Εἰσοδικόν· Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν
τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς
σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Κοντάκιον· «Ὅτε καταβάς».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντη-
κοστῆς».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ α' κανόνος· «Μὴ τῆς φθορᾶς».

Κοινωνικόν· «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ», «Πληρωθήτω τὸ
στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας, ἄρχεται ὁ **Μέγας Ἑσπερινός**
τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς διατάσσεται κατωτέρω.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Α' ἐβδ. **Ἐπιστολῶν** καὶ **Εὐαγγέλια** Α' ἐβδ. **Ματθαίου**.

9. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. «Εὐλογητός, ὁ Θεὸς ἡμῶν», τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ μεγάλη συναπτὴ, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἑσπέρια, τὰ 3 ἰδιόμελα. «Παράδοξα σήμερον» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν. «Βασιλεῦ οὐράνιε». Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον. «Τίς Θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας. Μετὰ τὰς δύο εὐχὰς τῆς α' στάσεως, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκτενής. Μετὰ τὰς δύο εὐχὰς τῆς β' στάσεως, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ τὸ «Καταξίωσον». Μετὰ δὲ τὰς τρεῖς εὐχὰς τῆς γ' στάσεως, ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ κεφαλοκλισία. Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα. «Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν. «Δεῦτε, λαοί, τὴν τρισυπόστατον». Ἀπολυτίκιον. «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» (τρίς). Ἀπόλυσις. «Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτόν».

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον. «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» καὶ ἡ ἀπόλυσις. «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ δις ἕκαστον. Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἐορτῆς ὡς ἐχθές. Ἀπὸ γ' ὥδης, τὸ κάθισμα. «Τὸ πανάγιον Πνεῦμα» (ἅπαξ). Ἀφ' ε' ὥδης, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι, αἱ ἱαμβικαί. «Θεῖω καλυφθεῖς». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὥδὴ τῶν κανόνων ὡς ἐχθές. Εἵτα, ἡ καταβασία. «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάρια. «Τὸ πανάγιον Πνεῦμα» (δὺς) καί. «Φῶς ὁ Πατήρ» (ἅπαξ). Αἵνοι, τὰ 3 ἰδιόμελα. «Ἐν τοῖς Προφήταις» εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν. «Γλῶσσαί ποτε συνεχύθησαν». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον. «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἐορτῆς. Ἀπολυτίκιον. «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ». Κοντάκιον. «Ὅτε καταβάς». Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Δευτέρας τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ β' κανόνος. «Χαίροις, ἄνασσα». Κοινωνικόν. «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν, δεόμεθα, φιλάνθρωπε. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ

φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, ἐν τῷ Ὁρθρῷ ψάλλονται οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, αἱ καταβασαίαι· «Θεῖω καλυφθεῖς» (ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἑορταζόμενος ἅγιος) καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα, τὸ εἰσοδικὸν καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», τὸ ὁποῖον ἐφεξῆς λέγεται εἰς πᾶσαν θείαν Λειτουργίαν. Ἀπόλυσις, τῆς ἑορτῆς.

10. ΤΡΙΤΗ. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.

11. ΤΕΤΑΡΤΗ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. Βαρνάβα ἀποστόλου, ἰδρυτοῦ καὶ προστάτου τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, Βαρθολομαίου ἀποστόλου (ἐκ τῶν IB'), Βαρνάβα ὁσίου τοῦ ἐν Βάσῃ, Λουκᾶ ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως τῆς Κριμαίας τοῦ ἱατροῦ.

Σήμερον τελεῖται συνοδικὸν συλλεΐτουργον.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Βαρνάβα τοῦ ἐν Βάσῃ εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα ψάλλεται ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων, μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Πεντηκοστῆς (Τρίτῃ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν ἐσπέρας καὶ Τετάρτῃ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν πρωΐ), ὡς ἀκολουθῶς:

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἐσπέρια, τὰ 6 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου (εἴθισται νὰ ἀπαγγέλλωνται ἐμμελῶς). Ἡ λιτὴ τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου» (Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, δοξαστικὸν λιτῆς). Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τοῖς προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν». Ἀπολυτίκια, τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τὸ ἕτερον. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ»³¹. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ

31. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀρτοκλασία, ἀπολυτίκια λέγονται· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ». Δόξα· «Τὸ μέγα κλέος». Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε».

Ἑσπερινῶ. *Καθίσματα*, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, τὸ τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Καθὼς ἐπηγγείλατο». Μετὰ τὴν β΄, τὰ δύο τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τὸ πανάγιον Πνεῦμα». Μετὰ τὸν πολυέλεον, τὰ δύο τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μετὰ τὴν ἔγερσιν, Χριστέ» (Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, μετὰ τὸν πολυέλεον). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Εἶτα, ὁ ν΄ φαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ*. Κανόνες, ὁ β΄ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ οἱ δύο τοῦ ἀποστόλου εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταί» (Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, μετὰ τὴν γ' ὥδῃν). Ἀφ' ς' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Καταβασίαι· «Θεῖω καλυφθεῖς». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τοῦ ἀποστόλου καὶ τῆς ἑορτῆς· «Τὸ πανάγιον Πνεῦμα». Αἶνοι, τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου».

Ἐν τῇ *Λειτουργίᾳ*. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια· «Εὐλόγητὸς εἶ, Χριστέ», «Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε καταβάς». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου (ζῆτει αὐτὰ ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ*). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σήμερον ἄγουσι τὰ ὀνομαστήρια αὐτῶν ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Τριφυθοῦντος κ. Βαρνάβας καὶ ὁ ἐφησυχάζων θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σαλαμῖνος κ. Βαρνάβας.

12. ΠΕΜΠΤΗ. Ὁνουφρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου, Ζήνωνος ἐπισκόπου Κουρίου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ὁνουφρίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ζήνωνος εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀκυλίνης μάρτυρος, Τριφυλλίου ἐπισκόπου Λήδρων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Τριφυλλίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς, Ἐλισσαίου προφήτου, Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ, Ἰουστίνου ὁσίου (Πόποβιτς).

Αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν ἐσπερίων στιχηρῶν (ψάλλονται τὰ 8 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς κατὰ σειράν), τῆς εἰσόδου, τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὸ τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος· «Χαίροις ἄνασσα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς».

15. ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἀμὼς προφήτου, Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος.

Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν Α'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Κοντάκιον· «Ὅτε καταβάς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 6 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν ἁγίων· «Οἱ πνευματορρήτορες».

Δόξα τῶν ἁγίων· «Μαρτύρων θεῖος χορός».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου· «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων.

Ἡ λιτὴ τῶν ἁγίων.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν ἁγίων· «Δεῦτε, πιστοί, σήμερον».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες». Δόξα, τῶν ἁγίων· «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων εἰς 6 μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς· τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων· «Προπατόρων, πατέρων, πατριαρχῶν». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν οὐράνιον πύλην».

Ἀφ' 5' ᾠδῆς· τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἁγίων καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια· τὸ Α' ἀναστάσιμον· «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τῶν ἁγίων· «Τὸν Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἄνω δοξαζόμενος».

Αἱνοι· τὰ 4 πρῶτα ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων· «Τοὺς ἁγίους ὁ Κύριος» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς».

«Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».

Δόξα τὸ Α' ἑωθινόν· «Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς».

Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον. «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἀπόστολος τῆς Α΄ Κυριακῆς (τῶν Ἀγίων Πάντων). «Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως».

Εὐαγγέλιον τῆς Α΄ Κυριακῆς Ματθαίου (τῶν Ἀγίων Πάντων). «Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν. «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Β΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Β΄ ἐβδ. Ματθαίου.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ τὸ ἐσπέρας τῆς σήμερον ἐπανέρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Ἐφεξῆς, μέχρι καὶ τῆς 26ης Ἰουλίου, ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασαί. «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ εἰσοδικόν. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τὸ κοντάκιον. «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἥτις διαρκεῖ μέχρι καὶ τῆς κατ' Ἰουνίου.

Σήμερον πανηγυρίζει ὁ ἐπισκοπικὸς ναὸς τοῦ ἁγίου Τύχωνος ἐν τῇ κοινότητι Ἁγίου Τύχωνος, ὅπου καὶ ἡ ἔδρα τῆς ἐπισκοπῆς Ἀμαθοῦντος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Τύχωνος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

17. ΤΡΙΤΗ. Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος καὶ Περεγρίνου μαρτύρων, Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ μαρτύρων, Φιλωνίδου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Κουρίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Φιλωνίδου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Λεοντίου μάρτυρος, Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως τῆς Κύπρου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λεοντίου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια, αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Χύτρων κ. Λεόντιος.

19. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰούδα ἀποστόλου.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μεθοδίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Πατάρων.

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος τοῦ Ταρσέως.

22. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Εὐσεβίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σαμοσάτων.

Ἦχος α΄. Ἐωθινὸν Β΄

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Τί σε ὀνομάσωμεν ἔνδοξε;».

Δόξα, καὶ νῦν τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἰδοὺ πεπλήρωται».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια: «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Φαιδρύνας τὸν βίον σου». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἐλπίς ἀκαταίσχυντε».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Β' ἀναστάσιμον· «Τὸν λίθον θεωρήσασαι» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε».

Αἵνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τὸ Β' ἑωθινόν· «Μετὰ μύρων προσελθούσαις».

Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος τῆς Β' Κυριακῆς· «Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη».

Εὐαγγέλιον τῆς Β' Κυριακῆς Ματθαίου· «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. Ματθαίου.

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀγριππίνης μάρτυρος, Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητριάνοῦ διακόνου καὶ Ἀθανασίου ἀναγνώστου τῶν Κυπρίων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τῶν τριῶν Κυπρίων μαρτύρων εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

24. ΤΡΙΤΗ. Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, Παναγιώτου νεομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 7 ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου εἰς 8. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' ἰδιομέλου, λέγονται οἱ στίχοι·

«Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ».

«Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ».

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Κανόνες, οἱ δύο τοῦ Προδρόμου, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, ἀμφότεροι μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος.

26. ΠΕΜΠΤΗ. Δαυῖδ ὁσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Σαμφὼν ὁσίου τοῦ Ξενοδόχου.

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων.

29. ΚΥΡΙΑΚΗ. Πέτρου καὶ Παύλου τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφύμων πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων.

Ἦχος β. Ἑωθινὸν Γ'

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστόλων· «Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν» εἰς 6.

Δόξα τῶν ἀποστόλων· «Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἀποστόλων (εἴθισται νὰ ἀπαγγέλλωνται ἐμμελῶς).

Ἡ λιτὴ τῶν ἀποστόλων.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν ἀποστόλων· «Ἐορτὴ χαρμόσυνος».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, τῶν ἀποστόλων· «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῶν ἀποστόλων· «Κορυφαίους ὀφθέντας». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Πέτρου ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ τοῦ Παύλου εἰς 4 μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ Παύλου· «Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἀποστόλων καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια: τὸ Γ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται», τῶν ἀποστόλων· «Τῶν ἀποστόλων ἅπαντες» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τὸ μέγα καὶ παράδοξον».

Αἱνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν ἀποστόλων· «Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν».

«Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

Δόξα τῶν ἀποστόλων· «Ἡ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων».

Καὶ νῦν: «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες», «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος τῶν ἀποστόλων· «Ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ».

Εὐαγγέλιον τῶν ἀποστόλων· «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Δ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Δ' ἐβδ. Ματθαίου.

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ σύναξις τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων τῶν **Δώδεκα**, Μαρίας μητρὸς τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μαρίας εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα· «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι». Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι ἅγιοι» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν τῆς 29ης Ἰουνίου. Κανόνες, ὁ τῶν κορυφαίων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τῶν Δώδεκα εἰς 6, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκον· «Ἀπόστολοι ἅγιοι».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. (Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι ἅγιοι»). Ἀπολυτίκια· «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι», «Ἀπόστολοι ἅγιοι» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Δώδεκα. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».